

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2011. SZEPTEMBER XXII. ÉVFOLYAM 17. SZÁM

MISSZIÓ A KRASSÓ-SZÖRÉNY MEGYEI SZÓRVÁNYOKBAN

Magyarságkeresőben

Istentiszteletet követően Nándorhegyen. A szórványmisszió során teológus hallgatók látták el az igehirdetés szolgálatát

Július 2-10. között Gáll Zoltán lugosi református lelkipásztor felkérésére, a Diaszpóra Alapítvány szórványmissziót szervezett Krassó-Szörény megyébe, a karánsebesi missziós gyülekezetbe. Ezen a tanulmány úton és felmérő munkában a kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet hallgatói, a Református Hitoktatói Fakultáson végzettek, valamint az Alapítvány munkatársai vettek részt.

A kilenc fős csapat tagjai: Cseh Zoltán, Nagy Izabella, Szilágyi Zoltán, Szőke Hajnalka, Tokár Sándor, Vajda Gellért, Zabolai Sándor, Vetési László és Forstenheizler Csilla voltak.

Krassó-Szörény megye az a történelmi Erdélyen kívüli partiumi terület, ahol az elmúlt két évtized alatt a legerőteljesebben megfigyelt a magyarság, és fokozottan jelentkezik a nyelvi asszimiláció és vegyes házasságok révén a beolvadás jelei. Úgy gondoltuk tehát, hogy fontos lenne ezzel a sokszínű vallási-nyelvi területtel mélyebben megismerkedni.

A misszió legfontosabb célkitűzése – tekintettel arra, hogy összességében lesz a hivatalos ro-

mán népszámlálás – a karánsebesi és nándorhegyi magyarság (azon belül főként a reformátusság) felmérése, megkeresése volt. A reformátusság felderítéséhez olyan segédanyagok álltak rendelkezésünkre mint a 2002-es népszámlálási adatok, Makay Botond nyugalmazott resicai lelkész és a megyei RMDSZ vezetők által összeírt magyarok névsora, a gondnokok által vezetett egyházfenntartói lajstrom. A felmérést mindkét településen, rövid egyeztetés után, hármas csoportokban végeztük. A rendelkezésünkre álló rövid idő miatt csak arra vállalkozhattunk, hogy az új, vagy lappangó, rég nem látott híveket keressük fel.

Elsősorban azokhoz látogattunk el tehát, akik szerepelnek a nyilvántartásokban, de az istentiszteleteket valamilyen okból nem látogatják, vagy olyanokhoz, akikről keveset tudtak a hűségesebb egyháztagok. Nándorhegyen nagy segítségünkre volt Szabó László gondnok, Tormási Irénke és Vigh Irén asszonyok, akik háztól házig kalauzoltak bennünket. Az ő segítségükkel nem kellett tanács-talanul bolyongnunk, ismeretlen területen és

DIASZPÓRA ALAPÍTVÁNY

FOLYTATÁSA A 6. OLDALON

HETEDIK KÜRTSZÓ

Az igazi cél

Hatodik alkalommal került megrendezésre augusztus 7-én, az Érmelléki Református Egyházmege szervezésében, a román-magyar határ közelében, a „Bocskai és a hajdúk diószeg-álmosdi győztes szabadságharcának emléknapja”. Ezt a vallási-művelődési-történelmi népünnepélyt az idén az Európai Unió is támogatta egy megnyert pályázat által, így a meghívókon, plakátokon és a helyszínen is többen olvashatták ezt a mondatot: „Két ország, egy cél, közös siker!”

A rendezvény során, az érmelléki kórusok szolgálatát hallgatva, szemem rátévedt e kiírásra, s miközben az Istent magasztaló ének átjárta lelkemet, új értelmet nyert bennem ez a különös mondat.

Szemem már nem a román-magyar határ jelölő kicsiny völgyet kereste, hanem azt a határt, mely a mi földi országunkat választja el a mennyi országtól. Célként már nem a két földi ország közös megvalósítását jelentek meg előttem, hanem egy sokkal fontosabb cél, melynek elérése örömet szerez mind a földi, mind a mennyi világban: „örvendezés van az Isten angyalainak színe előtt egy bűnös ember megtérésén” (Lk 15,10).

A földi és mennyi ország „állampolgárainak” egy céljuk van, és pedig az, hogy senki el ne vesszen, hanem mindenkinek örök élete legyen. Szerető Atyánk mindent megtett és megtesz, hogy ez valóban így legyen. Ennek érdekében nemcsak a prófétákat küldte el hozzánk, hanem egyszülött Fiát is, aki feláldozta önmagát, hogy mi Ő általa éljünk! Feltevéődött bennem a kérdés: Krisztus-követőként megteszünk-e mindent, hogy a „ránk bízottak” célhoz érkezzenek? Földi lakosokként tudunk-e örömet szerezni a mennyiek számára?

Szolgálataink, fáradságos munkánk után gyakran elmarad a siker. Sokszor süllyedünk a sikertelenség, megfáradás mocsarába ahonnan mennyi Atyánk gondviselő keze emel ki, húz ki minket újra és újra. Értetlenkedve tesszük fel a kérdést nemcsak a lelkész, hanem a presbiter, pedagógus és a keresztyén szülő is: miért nem látjuk munkánk gyümölcsét, miért nincs sikerélményünk otthon a családba, iskolában vagy gyülekezetben? Úgy érzem, akkor jutunk közelebb a válaszhoz, ha először megvizsgáljuk, hogy milyen célok elérésére törekszünk? Családban, iskolában, gyülekezetben mindig vannak tervek, célkitűzések, hol ezt, hol azt kell megvalósítani. Építkezni, javítani, beruházni kell, s a kis célok elérése mellett sokszor háttérbe kerül az igazi feladat: „viseljétek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szentlélek titeket vigyázókká tett...” (Ap Csel 20,28).

Sikerünk akkor lesz teljes, ha az igazi célról soha nem feledkezünk meg, ha akaratunk belesimul mennyi Atyánk akaratába. Ezért imádkozunk és dolgozunk mindannyian!

RÁKOSI JENŐ lelkipásztor-esperes

Nőszövetségi konferencia Székelyhídon /5. Csillagpont - 2011 /7-8.

„Jézus azért, amint észrevehé, hogy jóni akarnak, és őt elragadni, hogy királlyá tegyék, ismét elvonula egymaga a hegyre.” Jn 6,15

Az ember közösségi lény, s ebben a közösségben együtt kell élni. Azért van jog, béke, törvény, igazságosság, hogy ne legyen önkény. Egy halom téglá még nem épület, de ha egy hozzáértő építész egy pontos terv alapján ehhez a téglá-halomhoz nyúl, épületet hoz létre, olyan épületet, mely megfelel céljának. Az emberi közösségben is kell rend, kell a tervező, az építő, aki tudja, hogy mi mire és hova való, mit hova kell tenni, hogy az épület megfeleljen rendeltetésének. A Tervező, az Építő maga Isten, aki teremtette az embert és a közösséget. Nincs rend, küldetés annak Gazdája nélkül, azok az emberi közösségek, társadalmi rendek, melyek a Teremtő által teremtett rendet megtagadják, emberi eszmék rendjével cserélik fel, egészítik ki, károsak, pusztítanak, előbb-utóbb felbomlanak.

Jézus azért jött az emberi világba, hogy Isten akaratát, jó rendjét megmutassa a világnak, hogy helyreállítsa a felbomlott és elrontott közösséget Isten és ember, de ember és ember között is. Jézus, mint az egész világmindenség ura jött emberi formában közénk, hogy isteni természetének erejével és emberi természetének jóságával igazi úrként, az Isten uralma alatti lelkek királyaként váltsa meg személyes és közösségi életünket.

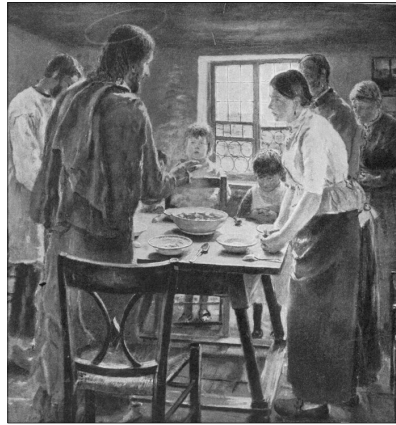
Ebben az igében azt olvassuk, hogy a kenyérszaporítás csodája után a tömeg Jézust királlyá akarja választani, de Ő ezt határozottan visszautasította, mert Ő nem a földi hatalom eszközeivel akart rendet tenni

A LÉLEK CSENDJE

A lelki ház építése

a világban, hanem az Ő Lelke hatalmával. Jézus földi királyi korona nélkül is király, Úr, lelkek Ura. Isten uralkodásának feje, forrása, kezdete Krisztus, alkotmánya az evangélium, határai az emberi lélek határai. Krisztus országa olyan, mint a búzamaz. A búzaszemben ott van a búzacsira, mely noha a legkisebb sejtje a magnak, mégis meg van benne az a képesség, hogy az egész növényt önmagából építse, a földből és a levegőből kiválassza a szükséges anyagot s belőle életet alakítson, azt megsokszorozza, továbbadja.

A teremtés csodáját el lehet hinni tehát, elég, ha a búzaszemet mikroszkopikusan

Uhde Frigyes: Jézus Urunk légy vendégünk

megfigyeljük, ha követjük a búzamaz fejlődését, rendeltetését, sorsát. El lehet hinni tehát azt is, hogy az ember lelkébe kerülő igemag, Krisztus lelki uralkodásának ténye az ember és az emberi közösség újateremtését eredményezi. Krisztus egy apró mag volt a népek milliónyi talajában, mégsem mondhatjuk, hogy kár volt elvetni, nem volt értelme halálának, nem terem gyümölcsöket. Előbb kevesen vallották Úrnak Őt a Szentlélek által, majd egyre többen. Ahol a lelkekben Úr lett, ott a közösségben is helyreállt a jó rend, ott rendeltetésüknek megfelelően tervezték és építették a lelki házat, ott nem kellett Jézust királlyá választani, sem látványosan földi koronával megajándékozni, mert ott a lelkekből sugárzik, hogy ő az Úr.

A keresztyének küldetése az, hogy gyülekezetükben, azokban a közösségekben, ahol vannak, a lelkük Urából áradó erőt, belülről kiáramló megújító és megjobbító erőt továbbadják. Úgy akarjanak tervezni, építeni lelki házat, hogy előbb lelküket építik, a Tervező, az Úr alá rendelik magukat, lelküket az Igéből gazdagítva kezdenek el dolgozni. A keresztyén ember a jó magot megkeresi, kiválasztja magának és az által el és növekedik. Nem zárkózik el az igemagtól, hanem azt befogadva, abból továbbadva arra mutat, hogy Jézus az egyetlen és igaz királya az emberi léleknek és a teremtett és megváltott világmindenségnek is.

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

HISZEM ÉS VALLOM

Az összetartó szeretet jegye

Rendszerint ballagási kártyák szelíd üzeneteként szoktam olvasni az alábbi Friedrich Schiller idézetet: „Minden elműlik, mint az álom / Elröpül, mint a vándormadár, / Csak az emlék marad meg a szőben / Halványan, mint a hold sugarár”. Rá kellett jönnöm, hogy szinte mindenre igaz. Ám Krisztus ígéretére soha nem lesz érvényes, hiszen Ő megparancsolta tanítványainak, hogy mit cselekedjenek az emlékezetére. Vagyis, újra és újra ismétljék meg azt, amit Ő tett: osszák ki egymás között és vegyék magukhoz a kenyeret és a bort, hasonlóan ahhoz, amit Ő bemutatott az utolsó vacsorakor. Jézus rendelkezése ünneplé tehát az egyház az úrvacsorát, mert Krisztus – ígéretéhez híven – méltó táplálója minden keresztyén embernek.

Hol ígérte Krisztus, hogy ő a hívőket testével és vérével oly bizonyosan táplálja, amiképpen ők a megszegett kenyérből esznek, és a pohárból isznak? (Heidelbergi Káté 77. kérdése) Az úrvacsora szerezteségi Igéjé-

ben a következőképpen: „Az Úr Jézus azon az éjszakán, melyen elárultaték, vette a kenyeret, és hálákat adván megtörte, és ezt mondta: Vegyétek, egyétek! Ez az én testem, mely tiérettetek megtöretik; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. Hasonlatosképpen a pohárt is vette, minékutána vacsorált volna ezt mondván: E pohár amaz új testamentum az én vérem által; ezt cselekedjétek, valamennyiszor isszátok az én emlékezetemre. Mert valamennyiszor eszitek e kenyeret, és isszátok e pohárt, az Úrnak halálát hirdesétek, amíg eljövend.” Ez ígéretet Pál apostol meg is ismétli, mikor azt mondja: „A hálaadásnak pohara, amelyet megáldunk, nem a Krisztus vérével való közösségünk-é? A kenyér, amelyet megszegünk, nem a Krisztus testével való közösségünk-é? Mert egy a kenyér, egy test vagyunk sokan; mert mindnyájan az egy kenyérből részesedünk.”

Az úrvacsorában az élő, feltámadott Jézus „jön” teste és vére által bocsánatával és békéjével a benne reménykedőkhöz.

Jézus maga egyesíti mindazokat, akik hozzá járulnak. Az úrvacsora tehát nem egyszerűen a Jézus haláláról való megemlékezés, hanem elsősorban a feltámadott és élő Krisztussal való közösségvállalás, a vele való közösség megerősítése, az ebből származó békeesség felmutatása, illetve az Ő visszajövetelére való várakozás kifejezése is. Röviden: a múlt, de a jelenre és még erőteljesebben a jövő felé irányítja az ember figyelmét.

„Ha szeretet nincsen én bennem, semmi vagyok, és ezt naponta tapasztaljuk, hogy így van. De leginkább akkor fogjuk megérinteni, amikor készülünk hazafelé, és üres a tarsolyunk. Mert ott csak ez az egy dolog nem fog semminek bizonyulni, a szeretet, ha volt bennünk belőle valamennyi. Attól lesz súlya az életünknek, ennek a tünékeny, lepkeszárnyon szálló, nagyon is rövid vendégeskedésnek” – írja dr. P. Tóth Béla.

Legyen mindig elegendő szeretet, ami a közösséget összetartja! Örökre. Krisztus azt szüntelenül táplálni fogja. Mert egy a kenyér, egy test vagyunk sokan; mert mindnyájan az egy kenyérből részesedünk. (1Kor 10,17)

ORBÁN LEVENTE

Családi nap – egy kicsit másképp

Július 4-én először tartottuk meg a Lelkipásztorok családi napját a Szilágysomlyói Egyházmegyében. **Szónyi Levente** esperes-lelkipásztor – az esemény megálmodója – szeretettel hívott meg mindent lelkipásztort és családját, hangsúlyozva, szükséges megismernünk egymás családait, hogy a szolgatársi viszony mellett személyesebb, baráti kapcsolat is kialakulhasson közöttünk.

Az említett napon az egyházmegye selymőkövári táborközpontjába csaknem 80 személy érkezett. Résztvevőként végignéztam a megérkezett seregen, s a legidősebbtől a legfiatalabbig (nyugdíjas lelkipásztor, karon ülő gyermek) talán csak 30 arc volt ismerős. Sok esetben csak a találkozás pillanatában döbbenhettünk rá, hogy a „jóbarát” kollégának nem is tudtuk, hány gyermeke is van vagy, hogy milyen idősök.

Az együttlét kezdő momentumára az áhitat lelki csendjével kezdődött. **Fehérvári Ernő** selymesilósvai lelkipásztor Sámuel második könyvéből választotta az alkalomhoz megfelelő Igét (2Sám 7,8-19), melyben az imádkozó Dávid király nemcsak önmagáért, hanem családjáért is imádkozik. Igehirdetésében rámutatott a „család” felelősségteljes szerepére, ahol mindenkinek figyelnie kell mindenkire, sőt ahhoz, hogy a családi szerepek jól működjenek, jól kell ismernünk egymást. Mindezek megvalósításához Krisztus példamutató szeretetét ajánlotta figyelmünkbe az igehirdető.

Az igei bevezető után Szónyi Levente köszöntötte az egybegyűlteket és ezen túl egy vetített képes előadással kedveskedett a jelenlevőknek, *A lelkipásztor és családja (egy felelősségteljes szolgálat)* címmel. A mottó –

viseljétek gondot magatokra, és az egész nyájra (ApCsel 20,28) – a gondviselés fontosságára hívta fel figyelmünket. Viseljük gondot magunkra, a családra és a gyülekezetre – hangzott el a felszólítás úgy, hogy az előadó az elhangzott témák minden szegmensét próbálta hangsúlyossá tenni. A gyermeknevelés, a nyitott és ezáltal sebezhető családi élet, a gyülekezeti munka sikerei és kudarcai, mind olyan gondolatok, amelyeket nagyon jól ismerünk, csak alkalom adtán nem megfelelőképpen kezelünk. Az előadás végén az esperes arra kérte a jelenlevőket, hogy mindennapi életünk velejáró elemeit úgy tegyük mérlegre, hogy azok mindig egyensúlyban maradjanak.

Ezt követően, a vetítő segítségével megnézhattuk lelkipásztor testvéreink és családjaik, valamint az egyházmegye munkatársainak családi fotóit, amelyek sok esetben a régmúlt pillanatait, vagy épp a jelentősebb örökítették meg. A napnak talán ez volt az a

pillanata, amikor az egymásba folyó képek már nemcsak külön a családokról, hanem a „nagy családról” is szólt.

Természetesen a felnőttek szórakozásán túl a jelenlevő gyermekcsapat is szórakozhatott. A külön erre az eseményre készülő két lompéti fiatal, **Lukács Brigitta** és **Lukács Noémi** bibliaiskolát tartott gyermekeinknek, kézimunkával és énektanulással színezte azt.

A terített asztal és az egyházmegye gondnokának, **Székely Csaba** és feleségének főzöttje már csak fokozni tudta az együttlét örömeit, ahol idős és fiatal együtt ült asztalközösséget, és ahol folytatódhatott vagy épp elkezdődhetett az egymással való ismerkedés és józai beszélgetés.

Hiszem, hogy az alkalomnak megvolt az a gyümölcse, amely embereket és lelkeket hozott közelebb egymáshoz. Ez a nap jó kezdet volt ahhoz, hogy ne csak a különbségeket, hanem a hasonló, azonos dolgokat is lássuk egymás életében.

KANYA ZSOLT ATTILA lelkipásztor

Családi együttlét a személyesebb, baráti kapcsolatért

Ravatalozó épült Völcsökön

Hálaadó istentiszteletre gyűltünk össze Völcsökön, július 17-én. Az Úr jóvoltából egyik nagy tervünk megvalósult: felépült a református ravatalozó házunk. Örömmel, hálaadásunkat szerettük volna megosztani másokkal is, ezért vendégeket is hívtunk, az egyházmegye előljáróságát, lelkipásztorokat a környékről, a szilágycsehi polgármester urat és feleségét.

Példás összefogás és áldozatvállalás eredménye a hajlék

A közös ünnep a református templomban kezdődött, ahol a Zilahi Egyházmegye főjegyzője, nt. **Oláh Mihály** Zilah-Ligeti lelkipásztor igehirdetését hallgathattuk. Igehirdetésében az 1Kor 3,9-15 alapján Jézus Krisztusra mutatott, mint biztos alapra, amelyre építenünk és épülnünk lehet.

Az istentisztelet után, aki csak tehette csatlakozott ahhoz a kis sereghez, amely a temető felé vette lépteit. Ez a menet most nem gyásszal a szívében, hanem örömmel haladt a máskor oly nehéz úton. Megérkezve a ravatalozóhoz, jó volt leülni a hűs teremben. **Lovász István** lelkipásztor köszöntő szavai után **Varga András** polgármester elismerő szavakkal köszöntötte és méltatta közösségünket, kiemelve, hogy példás összefogás és áldozatvállalás eredménye ez a hajlék. Ezután a helyi lelkipásztor ismertette a kápolna épülésének folyamatát és azoknak neveit, akik szorgalmukkal, áldozatos szeretetükkel Isten Lelkének vezetése alatt felépítették azt. Meg-

köszönte mindnyájuknak a munkáját, polgármester úrnak a támogatását. Kiemelte, hogy nem erővel, nem hatalommal, hanem mindenekelőtt Isten Lelkének segítségével lett a tervből valóság, ezért ne minket, hanem az Urat illesse minden tisztelet és dicsőség. Nőszövevényünk és ifjúságunk tagjai kaláccsal kínálták a jelenlevőket, a presbiterok a szomjazókat látták el innivalóval. Közös beszélgetés után visszaindultunk a faluba, ahol a művelődési otthonban terített asztal várta vendégeinket, illetve gyülekezetünk képviselőit, presbiterit.

Köszönetet mondunk kedves vendégeinknek, hogy megtiszteltek jelenlétükkel, köszönjük a vendéglátók szorgalmát és kitartását, és reméljük minél kevesebb alkalmal kell használnunk az elkészült ravatalozót. Hisszük, hogy Isten Szentlelke, aki eddig vezetett, vigasztalással tölti meg mindazok szívét, akik szereteteiktől vesznek földi búcsút, és a kápolnában a feltámadás evangéliumát hallgattva, megerősödnek az Úr Jézusban való hitben, aki a feltámadás és az élet.

LOVÁSZ ISTVÁN lelkipásztor

Az Ige a gyermekeké is!

Ez eddig is fontos volt, de egyre nagyobb hangsúlyt kap Biharszentjánoson. Ezért tartjuk meg évről-évre a vakációs bibliahétet.

„A tavalyi 'pihenős' – ünneplős hét után idén cselekvésre buzdítjuk a gyerekeket.” – írják a Kárpátalján élő testvéreink, akik elkészítették a *Vigyázz! Kész! Rajt!* című idei programot. A bibliahét anyaga a holland és a Kárpát-medencei KOEN (Kinderwerk Oost Europa Nederland) csoportok támogató szeretetének a gyümölcse.

Ez évben két csoportra osztottuk a gyerekeket. Az óvónők, **Vad Katalin**, **Pék Enikő**, **Meleg Jutka**, valamint **Tolvaj Judith** külön foglalkoztak az óvodában az óvodásokkal, de minden reggel eljöttek az iskolába, ahol imával, énekléssel együtt kezdtük a napot az iskolásokkal. Az iskolában a hittantanárnő, **Borsi Gyöngyi**, a tanítónők: **Retek Emilia**, **Gagy Annamária** és a tiszteletes asszony foglalkoztak a gyerekekkel.

Mint lelkipásztor szívemben Isten iránti hálával írtam le neveiket, hiszen már évek óta nagy segítőtök nem csak a bibliahétben, hanem a gyülekezeti munkában is. Isten áldja meg őket gazdagon. Hálásak voltunk a takarítónők, **Major Irén** és **Pénzes Irén** segítségéért is, akik egész nap segítettek és végül rendet teremtettek. Az IKE tagjai pedig a csoporttevékenységekben és a téma eljátszásában vettek részt. Naponta kis „színi-előadások” voltak, amiket a gyerekek nagyon kedveltek.

Mindennap ajándékot osztottunk azoknak a gyerekeknek, akik jól viselkedtek és a tanulásban kiemelkedő teljesítményt nyújtottak.

Hit által célba érni

Immár tizenkilencedik alkalommal került rendezésre a Szamos-negyedi Református Egyházközségben a Vakációs Bibliahét.

Idén július 5-8. között több, mint 150 gyermek kapcsolódott be a templomban megszervezett tevékenységekbe. A rendezvény főszervezője **Bogya Kís Mária** lelkipásztor, valamint **Bogya Kís Noémi** és **Balázs Brigitta** volt. A bibliahét célja az evangélium megismerése, a gyermekek hitben való megerősödése, az egymás iránti szeretet kifejezése, az Istentől kapott találatumok tudatosítása, a közösségi szellem épülése.

Minden nap egy-egy téma került megbeszélésre. Az első nap témája: *Állj be te is Isten csapatába!* Második nap: *Légy kész megismerni a szabályokat!* Harmadik nap: *Oszd be jól az erőd!* Negyedik nap: *Te légy az első!*

A Szamos-negyedi református templomot néhány napig örömmel vették birtokukba a 4-13 év közötti gyermekek. Mindennap megbeszéltek egy-egy kijelölt bibliai történetet, a villámjelenetek, bábjátékok, a történetek dramatizált vál-

Volt lehetőség kézműves munkára, festésre, új ének tanulására is.

A családi napon, vasárnap a gyermekek együtt jöttek a templomba a szüleikkel és bemutatták, hogy mit tanultak a bibliahétben.

Csomay Piroska tiszteletes asszony ekkor mondott köszönetet a szülőknek, hogy engedték gyermekeiket a bibliahétre és mindazoknak, akik adományaikkal gazdagították a bibliahétet. Örültek is a gyermekek a süteménynek, gyümölcsnek, üdítőnek.

A legtöbb gyermek szerdán volt: 75-en és 20 segítő, de a többi napokon is 60-on felül voltunk. Segítségre voltak az édesanyák, édesapák, nagymamák, akik elhozták gyermekeiket és ott is maradtak velük a foglalkozásokon.

Sok mindent tanultunk és most már tudjuk, mit kell tennünk, hogy kedvesek legyünk Isten előtt.

CSOMAY ÁRPÁD

Sokan segítettek a bibliahét lebonyolításában

Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket

Márk evangéliuma krisztusi biztató, hívó szavának szív- és észérvei győzték meg az Erdőhegy-Kisjenő-i szülőket: álljanak egyemberként a június 20-26. között szervezett vakációs gyermekbibliahét mellé.

A KOEN Alapítvány *Vigyázz, kész, rajt!* jelszóval futó rendezvénysorozatának idei programja nt. **Papp József** lelkész és **Papp Annamária** tiszteletesasszony szervezésében hamar elnyerte mind a szülők, mind pedig a gyermekek tetszését. Naponta több mint 60 gyermek nyüzsgött-mozgott, zsbongott, étellel töltve meg a parókia imatermét, tágas teraszát, udvarát s nem utolsó sorban magát a templomot, ahol a bibliahét vasárnapi záró istentiszteletén a gyermekek számot adtak az elsajátított ismeretekről. Száryalt a gyermekének az Isten házában, bibliai történetek eleve- nedtek meg, hitünk hőseiről vallottak a legbátrabbak. S a szülők és nevelők arca ragyogott: érdemes volt áldozni, az ügy mellé állni. Egyház, család és iskola ökumenikus összefogásának, íme megvan az eredménye. Egy héten át együtt tanult, játszott, szórakozott, felekezetre való tekintet nélkül református, katolikus, baptista, sőt ortodox gyermek is, mert mindegyiket ugyanaz a Krisztus hívta, és vette az ölébe.

A szülők nap, mint nap finomságokkal, közös ebéddel, édességgel kedveskedtek a csemetéknek. Köszönet illeti a besegítő pedagógusokat, **Pusztai Matild**, **Csáki Margit** és **Szilási Ildikó** tanítónőket, a tevékenységek szakszerű és hatékony lebonyolításáért.

A gyermekbibliahét élményhalmazából érdemes kiemelni az új református közösségi ház járdájának lerakásánál végzett társadalmi munkát. Maguknak, a jövőnek építették...

Az átélt élmények csúcsa a szombati kirándulás a Medve barlanghoz, majd a kisköhi falumúzeumban a nagy- és dédszülők hajdani falusi életformájának számtalan tárgyi emlékéit szemlélhették meg.

Bibliaheti záró igehirdetésében nt. Papp József a Luk 10,38-42 alapján figyelmeztetett, hogy az Isten által felkínált alkalmakor tudjunk megállni és az Úrra figyelni.

A baptisták részéről **Dávid András** igei köszöntésével fejeződött be az istentisztelet, melyet a Nőszövetség tagjainak köszönhetően szeretetvendégség követett a parókia udvarán, miközben megszemeztük a gyermekek kézimunkáinak tárlatát.

Sütő András átköltésében a krisztusi üzenet így módosul: „Engedjétek hozzám jönni a szavakat...” Az anyanyelvi isteni szót az Ő és közösségünk dicsőségére...

MUSZKA SÁRA tanárnő, presbiter

CSANÁDI JÁNOS

NŐSZÖVETSÉGI KONFERENCIA SZÉKELYHÍDON

Áldásosztók és áldáshordozók

A Székelyhídra érkezőket nyíllal jelölt táblák irányították a Királyhágómelléki Egyházkerület Nőszövetségének 12. konferenciája helyszínére, a városi sportsarnokba. Az útkereszteződéseknél presbiterek mutatták az utat, így mindenki könnyedén megtalálhatta a konferencia új helyét, melyet az utolsó pillanatban változtattak meg a gondos szervezők az időjárás viszontagságaira és a nagyszámú bejelentkezőkre való tekintettel. A bölcs döntés eredményeképpen kényelmesen elhelyezkedhetett a közel 1200 résztvevő, akik nemcsak a Királyhágómellék kilenc egyházmegyéjéből, hanem Erdélyből, Magyarországról, valamint Kárpátjáról érkeztek.

Július 23-án délelőtt ünneplő ruhába, népviseletbe öltözött asszonyokat és leányokat, mosolygós arcokat, egymást üdvözlőket fogadtak a székelyhídi református gyülekezet tagjai, akik szervezésben ugyancsak kitétek magukért. Az ízlésesen, népi szöttekkel, kézimunkákkal berendezett és díszített sportsarnok így vált istentiszteleti helyé, ahol búzakalász, házikenyér és napraforgóvirág természetes környezetében mintegy száz zászlóval vonultak a nőszövetségek képviselői, az egyházi vezetők, meghívott vendégek és előadók. **Vinczéné Pálfí Judit** missziói előadótanácsos köszöntő szavai után **Csúry István** püspök igehirdetésére került sor, a 118. zsoltár 24-26. verseiből. Az Úr a mindennapokban megsegitett, az ünneptelen, találkozás nélküli napokban is velünk volt. Az Úr beváltotta ígéreteit, de mi vajon megtettünk-e mindent, ami ránk bízott? „Ó, Uram, segíts most”. Úgy kell kérni, zörgetni, hogy az imádság órájában tudjuk teljesen átadni magunkat. Így válhatnak az imádkozók áldáshordozókká, hogy elvigyék a találkozói áldásait is az otthon maradt betegeknek, időseknek, imádkozva a 21. századért, az ifjúságért, az idősekért, hogy az Úr kárpótoljon mindazért, ami az életünkben hiányzik.

Az igehirdetést követően **Bogya Kis Mária** egyházkerületi nőszövetségi elnök köszöntötte az ünneplő sokaságot, majd **Balászné Kiss Csilla** nőszövetségi alelnök szölt az egybegyűltekhez. Ezt követően **Peres Imre**, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem Újszövetségi Tanszékének tanára tartott előadást *A nők szolgálata az apostoli korban* címmel. A nyugdíjba vonuló **Gavrucza Tibor** lelkipásztor házigazdaként köszöntötte a találkozói résztvevőit. **Gaál Botondné Czeglédi Mária**, a Tiszántúli Egyházkerület Nőszövetségének elnöke *Hít, hűség, növekedés* címmel a református nők küldetéséről szölt. Zsindelyné Tüdös Klára írásaiból **Némethi Zsuzsa**, **Nagy Orbán** és **Nagy Anikó** szatmárnémeti színművészek elevenítették fel néhányat.

A bevonulás előtti pillanatok

Mosolygós arcokkal telt meg a székelyhídi sportsarnok

Az ebéd – töltött káposzta és kalács – több gyülekezet asszonyainak adakozó szeretetéből és munkájából valósult meg. Ezután a Talentum zenekar előadása hangzott el. A nőszövetségek vezetőinek beszámolóiból az asszonyok sokrétű szolgálataiba, eredményeibe és gondjaiba nyerhettek bepillantást a résztvevők. Ezt követően három nőszövetség új zászlójának avatása következett. A biharpüspöki, az érbogyoszlói és a szaniszlói nőszövetségek zászlóit az egyházkerületi nőszövetségi elnök áldotta meg. **Füzes Oszkárné Bajtai Erzsébet** Magyarország bukaresti nagykövetének felesége elmondta, hogy a következő találkozót akár Debrecenben is megrendezhetnék, ahová mindenki „hazamehetne”. A záró istentiszteleten **Nagy Erika** sárközüjlaki lelkipásztor hirdetett ígét, az úrvacsorai ágendát **Balászné Kiss Csilla** érmihályfalvi lelkipásztor végezte. A találkozón adományokat gyűjtöttek **Varga Eliz** gyógykezelésére.

Köszönet illeti a szervezőket, a találkozói sikeres lebonyolításában munkálkodókat, különösképpen **Perecsenyi Judit** érmelléki nőszövetségi titkárt. A zsoltáros szavait mindenki szívében magával vitte, így váltak a résztvevők áldáshordozókká, hogy a mindennapok kihívásait Isten jelenlétében élhessék meg.

OROSZ OTILIA VALÉRIA

Az asszonyok boldogsága

Boldog az az asszony, aki nem másokat hibáztat betegségéért, hanem Isten megszólítási eszközének tekinti azt.

Boldog az az asszony, aki nem nyugszik bele élete sorvadásába.

Boldog az az asszony, aki Jézushoz megy betegségével.

Boldog az az asszony, aki rossz állapotában nem hagyja magát eltántorítani Jézustól.

Boldog az az asszony, aki türelmesen keresi sorsa jóra fordulását.

Boldog az az asszony, aki hittel várja, amíg eljön Isten ideje életében.

Boldog az az asszony, aki mer kockázatot vállalni Isten áldásának elnyeréséért.

Boldog az az asszony, aki nem mond le arról, hogy jobb, egészségesebb életet is élhet, és megtesz mindent azért, hogy Isten ezt neki megadhassa.

Boldog az az asszony, aki nem a múlt időre, nem az emberekre, nem a körülményekre, hanem Jézusra néz.

Boldog az az asszony, aki nem kiabál Jézus után panaszosan, hanem oda megy, ahol Jézusnak szeme előtt lehetne.

Boldog az az asszony, aki számára Jézus él, és aki látja Jézus cselekvő kezét.

Boldog az az asszony, aki hiszi, hogy Isten nem mond le Ábrahám leányairól.

Boldog az az asszony, aki örömmel őriz szívében a titkot, hogy ő is Ábrahám leánya.

Boldog az az asszony, akit gőmyedségből Jézus egyenesített ki.

Boldog az az asszony, akinek ajkán nem múlik el Isten magasztalása Jézustól kapott egészségéért.

DR. PERES IMRE

OLOSZ LAJOS

Misztérium

Reményik Sándornak

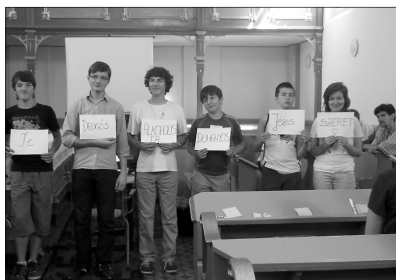
*Eliramló, ködfátylas, csalóka Világ,
ha a kéz egészen száradig elér,
akkor tudja csak,
hogy Téged letépni nem lehet
s aki derekad átfogja
és a szemedbe tekint,
az tudja csak, hogy milyen messze vagy.
Zarándokolva hosszú utakat,
melyek évek mezőin kanyarognak át,
jutottam el én is
fekete várad csukott kapujához.
Tudom már, hogy beljebb nem lehet.
Virágokat szedek
a sánc előtti réten
s leszakítok a várudvarról
kihajló ősi tölgy lombjából
egy fényes, örökzöld levelet.*

IFJÚSÁGI CSENDES NAP BELÉNYESBEN

Út káros szenvedélyek nélkül

Július 9-én került sor az *Út káros szenvedélyek nélkül* című ifjúsági találkozóra, a Belényesi Református Egyházközségben. A találkozóra szép számban érkeztek fiatalok, szám szerint 96-an. A résztvevők több helységet képviseltek: Köröstárkány, Magyarremete, Várasfenes, Belényesújlak, Kisnyégerfalva, Belényessonkolyos, Vaskóhszklás, valamint Belényes.

A rendezvény reggel 9-kor regisztrációval kezdődött, majd énektanulásra és a résztvevők bemutatkozására került sor. A helyi lelképásztor, Réman Elek István köszöntötte az ifjúságot, majd a kisnyégerfalvai lelképásztor, Filep Attila áhítatot tartott, az 1Pt 5,6-9 alapján, kihangsúlyozva, hogy „a levelet írja a kisértői szörványban élő Krisztus követőknek címezte. A magunk szörványvilága is a kísértések állandóságában él. A mai fiatalok nagykorúságukat azáltal szeretnék igazolni, ami éppenséggel a testi és lelki összeomlást eredményezi (alkohol, cigaretta, kábítószer). S mint a

A kreatív fiatalok humoros és tanulságos történeteket alkottak

pusztában ordító oroszlán hangja, mely messzire elhallatszik, úgy kísértének a ma modernnek vélt kísértő és leépítő szerek a tapasztalatlan fiatalság körében” – hangsúlyozta a lelképásztor.

Gábor Juliánna háziorvos érdekes és interaktív előadást tartott, melyben a fiataloknak a dohányzásról, alkohol és kábítószer fogyasztásról, valamint ezek káros

hatásairól beszélt. Az előadásba bevonta a jelenlevőket is, melyet Máthé László nyelvkész a témához kapcsolódó, humoros történetekkel egészített ki.

A nap folyamán a fiatalok számos éneket tanultak, melyeket Mike József, baptista lelképásztor gitárral kísért és tanított.

Az egybegyűlteket három műhelyre osztották, feladatuk pedig egy történet összeállítása és előadása volt, ami a találkozó fő témájához kapcsolódott. A kreatív fiatalok humoros és tanulságos történeteket alkottak. Ebéd után kérdőívet töltöttek ki. A zárókérdésre adott válaszokból kitudt, hogy a jövőben is részt vennének hasonló csendesnapon, majd pantomim játékkal zárult a találkozó. Ugyancsak délután szóban és énekekben elhangzó biznyságtévesekre került sor Filep Attila és Mike József lelképásztorok részéről.

Az ifjúság ezúton is köszönetet mond Gábor Juliánna, Máthé László, Gábor Mihály főszervezőknek és a megyei RMDSZ vezetőségének, a rendezvény anyagi támogatásáért.

RÉMAN KATALIN ÉS IFJ. RÉMAN ISTVÁN

MISSZIÓ A KRASSÓ...

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

utácán, a megadott címet keresve, és sikerült mindenkit megtalálni, meglátogatni. Az idő a családnál ismerkedéssel, az adatok feljegyzésével, beszélgetéssel, emlékezésrel telt, de mindenütt rövid imádsággal köszöntöttük a családot.

Karánsebesen Jakab Sándor gondnok úr segített áttekinteni a várost, összeállítani a csoportokat és felosztani a munkát. Itt nem voltak kísérőink, de szerencsénk volt a Turóczy Ilonához hasonló, lakókörnyezetük magyarságát és személyes történetüket is jól ismerő segítőkész emberekkel. A felméréssel kapcsolatos tapasztalatokat összegezve elmondhatjuk, hogy az esetek nagy többségében kedves fogadtatásban volt részünk.

Meglepő volt számunkra, hogy bár az itt élő kis magyar közösség nagyon szét van szórva, ennek ellenére ismerik és számon tartják egymást, csak talán a helyben lakó parókus lelkész hiánya miatt nem alkothatnak összeszokott közösséget. Nagyon sok idős, özevgy, egyedül élő, elmagányosodott emberrel találkoztunk. A karánsebesi és nándorhegyi magyarok zöme, több évtizede él itt, és többségük Bihar, Temes megyei gyökerekkel rendelkezik vagy a Székelyföldről érkezett. Döntő többségük élet-történetében közös motívum, hogy a munkalehetőség vonzotta őket erre a tájra a kommunizmus éveiben, itt ismerték meg későbbi házas társukat és a családalapítás révén letelepedtek. A családok – akárcsak az egész megye – etnikai-felekezeti összetétele sokszínű, sokszor kibogozhatatlan.

A nándorhegyi Grafenberger Irén fogadja a felmérő csapatot és Tormási Irén kísértőt (balra)

Bár sok új egyháztagot, „lappangó reformátust” nem sikerült felfedezni, munkánk nem volt hiábavaló, hiszen eddig hiányzó adatokkal egészült ki és aktualizálódott az egyházi nyilvántartás. Az adat-többleten túl sokkal lényegesebb eredmény azonban az, hogy a gyülekezeti élet felpezsdült, és a második vasárnapi alkalmon mindkét közösségben háromszor annyian voltak, mint az első alkalommal.

A vasárnapi istentiszteleteken teológusok látták el az igehirdetés szolgálatát. Első vasárnap Nándorhegyen Vajda Gellért (kinevezés előtt álló segédlelkész), Karánsebesen Cseh Zoltán (VI. éves teológiai hallgató), második vasárnap a karánsebesi templomban Tokár Sándor (VI. éves teológiai hallgató), a nándorhegyi gyülekezetben pedig Zabolai Sándor (küküllőboldogfalvi helyettes lelképásztor) szolgált.

A misszió időtartama alatt tanulmányi kirándulások keretében Makay Botond tiszteletes úr és Ilona tiszteletes asszony társaságában a régióra jellemző, jellegzetes településekre látogattunk el. Eljutottunk

Krassócsörgőre (Clocotici), egy tipikus krassován faluba, melynek lakói horvát-román kettős állampolgárok, katolikus templomuk van és kétnyelvű iskolájuk. A krassován archaikus nyelvjárás, a horvát és szerb nyelv keveréke. Voltunk Dunaszentilónán, amit 1424-ben a cseh husziták alapítottak, és a második a bánáti cseh alapítású falvak sorában. Reformátusok már nincsenek, a pár éve felújított templomot cseh baptisták használják.

Egyik délután az 1525 méter magas Fertő-tető (Muntele Mic), egy másik alkalommal pedig a Karánsebestől 12 km-re délkeletre elterülő Sebesromhoz utaztunk el. Sebesrom Sebestoronny tartozékaként az 1360-as évektől a Szörényi bán igazgatása alá tartozott. A rendelkezésünkre álló idő alatt sikerült eljutnunk Boksánbányára, Krassófüzésre, Szigetfalura, Klopódiára, Orsovára, a Kazán szorosokhoz, a Ménesi és Krassói szorosokhoz, sőt, egy keveset fürdőhettünk is a herkulesfürdői termálvízben.

Magyarok után kutattunk, dolgoztunk, láttunk, tapasztaltunk, tanultunk. De bizonyos abban is, hogy utunk nyomán azok, akikhez eljutottunk, egészen bizonyosan bátrabban vallják meg majd magyarságukat a közelgő őszi népszámláláskor.

A nyári misszió Lauer Edit és a Clevelandi Magyar Baráti Közösség, valamint a Communitas Alapítvány támogatása révén valósulhatott meg.

Honlap a szörvényről. Megújulva és új tartalmakkal gazdagodva ismét látogatható az erdélyi és királyhágómelléki egyházkerületek szörvényosztályának honlapja, a diaszpóraalapítvány.ro.

GONDOLATOK EGY REFORMÁTUS FESZTIVÁL UTÁN

Jézus érintése

Elindultam. De hogy indultam el? Úgy, hogy tele volt sok mindennel a „hócipóm”. Biztosan mindenki érezte már így magát, hogy telnek a napok és nem mondhattam, hogy értelme volt annak a napnak... Elegem volt leginkább magamból, meg abból, hogy csak én prédikáltam, de nekem nem prédikált senki. Elfelejtettem mosolyogni, pedig én voltam a „mosolygós tiszteletes úr.”

Fáradtan, nyűgösen érkeztem meg Tatára, a Csillagpont Ifjúsági Fesztiválra. Már az elmény volt, hogy beléphettem a tatai edzőtáborba és láthattam a földgömböt, amire rá voltak gravírozva 1948-tól aranyérmeket nyert, ott felkészült sportolók nevei: Kokó, Kolonics... Ami megfogott a Csillagpont helyszínére belépve, és a szervezőkkel találkozáskor a PROFIZMUS. Amultam és bámultam.

Másnap elkezdtek özönlenni az emberek, sajnos később az eső is. Egyre több ismerős arc jelent meg Erdélyből, Magyarországról, jó érzés volt látni őket is. A nyitó istentiszteleten elindult az eső, s nem is nagyon akart megállni a héten. Kínai sátram az elsők között mondta fel a szolgálatot. Ismét ott voltam ahol a part szakadt: nyavalyogtam, csapkodtam, nyűgölődtem, a legszárazabb ruhám az volt, ami az eső közben rajtam volt. Ezen az éjszakán sem aludtam két óránál többet, azt is egy kávézó foteljén. Ilyen állapotban hallgattam meg másnap az első főelőadást, ami után egy kiscsoportban beszélgetést kellett indítsak. Hála Istennek egy olyan csoportot kaptam, ahol nem kellett sokat beszélgessek, és beszélgetést kezdeményezzek. Hát persze, hogy a csoport nagy része nő volt!

Majd kiültem fáradtan, nyűgösen friss levegőt szívni. Egy dolgra lettem figyelmes és nagyon elszégyelltem magam. A „Nem adom fel” szervezet tagjai, akik fogyatékkal élők, olyan örömmel versenyeztek, szlalomoztak az udvaron a kerekesszékekkel, hogy olyan őszinte kacagást, teljes örömet még életemben nem láttam. És akkor feltettem magamnak a kérdést: te hülye, mi a bajod van neked végül is? Az, hogy beázott a sátrad? Az, hogy van ruhád, csak éppen nem száraz? Van kezéd? Van lábad? Még eszed is egy kevés? Komolyan mondom, ezek az egyszerű emberek olyan prédikációt mondtak el nekem, ami szívemig hatolt. Később csak tetézte ezt az érzést Steinbach püspök, aki életigémet is elmondta az evangelizáción: „Örüljétek az Úrban mindenkor” (Fil 4,4). Elindultam az imasátorba, megbeszéltem ezt az Istennel, mindjárt kisütött a Nap, pedig esett az eső. Gundel Takács Gábor sportriporternek az egyik ott elmondott, viccnek szánt mondata is megmaradt bennem: Mi magyarok soha

nem vagyunk elégedettek, legfeljebb csak az első hellyel, az összes többi nem jó. Ez az elégedetlenség életérzése uralkodik bennünk Mohács óta, pedig ugye Mohácsnál is másodikak lettünk...

Volt egy másik nagy üzenete is számomra ennek a Csillagpontnak. Mégpedig az, hogy nem vagyunk egyformák. Hála Istennek! Nagyon sok ifjúsági szervezet volt kinn a fesztiválon a legkülönbözőbb árnyalatokig. Voltak liberálisabbak, konzervatívabbak, piétásabbak... Mi pedig hajlamosak vagyunk leszektározni azt, aki nem közénk való. Mindegyik működik a maga módján, és 3500 fiatal kedvére válogathatott a lehetőségek piacán... Mert ugye nekem nem kell spenótot ennem, ha nem szeretem?

Persze nem maradt el a jókedv sem a fesztiválon. A dicsőítő sátorban szép, fiatal zene szűrődött ki egész héten, szerdán a Szatmár-szamosnegyediek, az Andante is felelős volt ezért. A Bolyki Brothers koncertjén pedig ismét gyerekek éreztem magam. A Csík zenekar koncertjét már felnőtteken hallgattam és gyönyörködtem, valamint borzasztóan büszke voltam arra, hogy erdélyi vagyok.

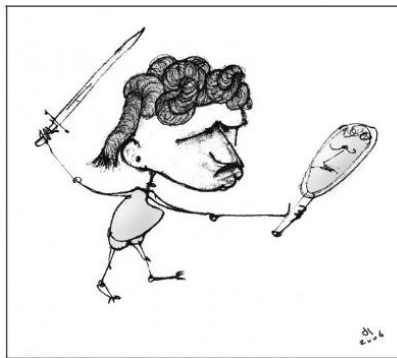
Érintések – ez volt a hét témája. Szép előadásokat lehetett hallani és azt az igazságot: Ha nem érintenek meg, meghalok. Az embernek szüksége van érintésekre, különben elrohad. Isten érintése pedig a legkülönbözőbb módon jelenik meg az életben: lelkiismeret, megpróbáltatások... A lényeg, hogy ne mindennek az okát, hanem a célját is keressük.

A hét csúcspontja az úrvacsorásistentisztelet volt. Nagyon sok üzenete volt a prédikációnak, de most mégis azt idézném, amit az egyik úrvacsorázó mondott örömkönyvekkel a szemében: „Olyan erő ez, amit nem vehet el senki... senki!” Én is sírtam. Ó, de mennyire másabb volt az, mint a hét eleji siránkozás!

Magyarország él! 3500 szószemcsét látam ott, akik hazamennek, sóznak és ízebb lesz tőlük az élet. Nem tőlük! Attól, aki elküldte őket. Mert Jézus él és ilyen érintésekre képes ma is.

RÁCZ ERVIN

FIRKA

Tükröm, tükröm... Adorjáni László karikatúrája

Nagycsaládban élni jó!

Minden évben van nők napja, anyák napja, gyermeknap, míg a 2011-es év a Családok éve. Jólágyam egyetlen gyerekként nőtem fel, ezért mindig szent irigységgel figyeltem azokat a gyerekeket, akiknek több testvére volt. Nagyon szépnek képzeltem el a nagycsaládot, a népes együttléteket.

Pár éve a lépcsőházunkba költözött egy család, két szép, egészséges kislánnyal. Született további két kislány, így immár négyen vannak a gyerekek.

A nagyobbik lány figyel rájuk, édesanyjának sokat segít, a gyerekek szinte egymást nevelik. Szülei szépek, fiatalok, nem zárkóztak el a gyerekvállalás lehetőségétől. Azt mondják, ahol felnő 3-4, ott van hely és megélhetés mindenkinek. A hit, remény, szeretet áll életük első helyén.

Az édesapa reggeltől estig dolgozik, családját igyekszik a legjobban ellátni, megszerezni a szükségeset. A gyermekek szépek, tiszták. A két lány iskolás, az egyik kislány óvodás, a kicsi pedig másfél éves, már szalad, beszél. Kedves, szép, mosolygós, illetudó gyerekek.

Szombat-vasárnap együtt ül a család, ők maguk is mondják, állítják: jó nagycsaládban élni. Látni a gyerekeket nap mint nap nőni, fejlődni, ez a szülők legnagyobb öröme.

Istenhitben így élni, így gondolkodni a világon a legboldogabb érzés.

SZÉLL KATALIN

DERÚS PERCEK

Sem akácos, sem füzes!

Makkai Sándor az 1242-es tatárjárást megörökítő Sárosvihar című regényében a mohi csatából menekülő Rugacsfalvi testvéreket egy akácosban rejtette el. Vargyas Gerő szedő többszöri füzesre való javítása és Makkai akácosra történő visszajavítása után a szedő levélben figyelmeztette a püspök-író, hogy az akác csak AMERIKA felfedezése után került Európába. Makkai megköszönte a bíráló figyelmeztetést és a figyelmeztetést és – amint azt regény is bizonyítja – az akácot kijavította cserjésre. Így aztán sem írónak, sem szedőnek nem kellett eredeti álláspontjához ragaszkodnia.

MAKKAY BOTOND

✿ **SZOLGÁLATI LÁTOGATÁS A FELVIDÉKEN.** A Királyhágómelléki Református Egyházkerület (KRE) nyolcfős küldöttsége **Csúry István** püspök vezetésével július 8–10. között háromnapos szolgálati látogatáson vett részt Felvidéken testvér-egyházkerületünk, a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház meghívására.

Küldöttségünket **Fazakas László** püspök, valamint **Szabó András**, **Dobai Sándor** és **Kiss Pál** esperesek fogadták. A két egyházkerület előljárói tartalmas megbeszéléseket folytattak egyházi és közeleti kérdésekről, építve az eddig is gyümölcsöző, több évre visszatekintő testvéri kapcsolatot.

A sűrű program során meglátogatták a nevesebb gyülekezetek mellett a szórványban élő magyarságot is. Vasárnap Isten igéjét hirdették a vendéglátó gyülekezetekben. (KRE Tájékoztatói Szolgálat)

✿ **TEHETSÉG ÉS ÖSSZETARTOZÁS - REFORMÁTUS ISKOLATALÁLKOZÓ.** A kiskunhalasi Szilády Gimnázium adott otthont július 6 és 9. között a Kárpát-medencei Református Középiskolák XVI. Találkozójának. A 39 iskolából – Felvidékről, Kárpátaljáról, Erdélyből és az Anyaországból – érkezett vendégek programjáról a házigazda Szilády

Áron Református Gimnázium diákjai és tanárai gondoskodtak. A négy napos program ígértetései, előadásai a *Tehetség és összetartozás* témája köré szerveződtek.

A soron következő iskolatalálkozót a lévai (Felvidék) Magyar Tanítási Nyelvű Gimnázium szervezi, 2012. nyarán.

BERTALAN GÁBOR

✿ **MAGYAR REFORMÁTUS SZÓRVÁNYSTRATÉGIA KÖRVONALAZÁSA PRÁGÁBAN.** A Prágai Magyar Református Missziós Gyülekezet július 14-17. között adott otthont a Nyugat-európai Magyar Református Lelkigondozó Szolgálat (NyEMRLSz) rendszer évi hittudományi tanácskozásának. Három főelőadó elemezte a központi témát: *Református feladatok a magyar szellemi hazában.*

A témakör bevezetőjében **dr. Segesváry Viktor** Svájcban élő teológiai gondolkodó a misszió feladatait helyezte gyűjtőpontba, meghatározta a szellemi haza fogalmát és feltárta a református magyarok feladatait. **Balog Zoltán** társadalmi felzárkózásért felelős államtitkár a politikai szemszögből közelített a témához. A napot **Bereczki András** paptamási lelkész zárta, aki a gyakorló teológus szemszögből foglalta össze a misszió feladatát.

A tanácskozás résztvevői a prágai magyar gyülekezet tagjaival Libiásban, 25 km-re Prágától közös istentiszteleten és úrvacsoraosztáson vettek részt. Jövőre jó reménységgel szerint ismét a felsőöri gyülekezet lesz a tanácskozás házigazdája.

✿ **PÁLYÁZATI FELHÍVÁS KÁNTORI ÁLLÁS BETÖLTÉSÉRE.** A Szilágyozoványi Református Egyházközség 700 lelkes gyülekezte pályázatot hirdet egy egész normás kántori állás betöltésére. A pályázathoz csatolandó iratok a következők: Életrajz, Kántorképesítő bizonyítvány /diploma/, Szolgálati bizonyítvány, ha már szolgált. Szolgálati templomi énekvezetés, Kórusvezetés és minden más szolgálat, ami az énekvezér munkaterületéhez tartozik. Előnyére válik egy másik hangszer ismerete /gitár, furulya/ vagy más hangszer. A Gyülekezet biztosít a kántor számára szolgálati lakást és a szolgálati évének kijáró egésznormás fizetést. A településen aszfaltos út vezet keresztül, valamint vasúton is megközelíthető. A pályázat az Egyházközség Lelkipásztori Hivatalához küldendő 2011. szeptember 30-ig. Elérhetőség telefonon: 0260/623-335, mobil: 0748/224-155.

Csillagpont - 2011

A Csillagpont Református Ifjúsági Találkozó 2003 óta mozgatja meg és gyűjti egybe azokat a református fiatalokat a Kárpát-medence minden részéből, akik szeretnének találkozni Isten szeretetével, amely egymásban válik láthatóvá. Ez a szeretet indította munkára a közel hatszáz önkéntest és a számos támogatót, akiknek jóvoltából az idén is létrejöhett a két évente megrendezett találkozó. Az idei rendezvény július 19-23. között, a Dunántúli Egyházkerületben, a „vizek városában” Tatán, az oly sok olimpiai bajnoknak felkészülést biztosító tatai edzőtáborban volt, ahol 3600 személy vett részt. Ezen a felejthetetlen rendezvényen, Istennek hála, a Resicabányai Református Egyházközség 7 fiatalja is részt vehetett lelkes kísératében.

A találkozó idei témája az érintésekről szólt, amelyet több mint százharminc lelki, kulturális, zenei és sportprogramon keresztül lehetett felfedezni.

Reggelente tíz különféle stílusú áhitat közül választhatunk, esténként pedig evangélicus napzáró áhitatra gyűltünk össze. A találkozót úrvacsorás istentisztelettel fejeztük be.

Resicabánya is képviseltette magát

A délelőtti főelőadásokat **Dr. Bagdy Emőke**, a Károli Református Egyetem Pszichológiai Intézetének egyetemi tanára tartotta. Utána kiscsoportokban beszélhettük meg a hallottakat. Nemcsak Isten akar miniket nap mint nap megérinteni Igéje és a testvéri közösség révén, de mi is megérinthetjük Őt, például egy őszinte imával. Megértettük mennyire fontos egymásra odafigyelni és ezt simogatással, érintéssel, öleléssel is kifejezni.

Megdöbbenő élmény volt a fogyatékos emberek „Nem adom fel!” koncertje, a velük való közeli találkozás. Ugyanakkor az imasátrat, a minőségi koncerteket, a keresz-

KÁRPÁT-MEDENCEI CSILLAGPONT? Megvan a szándék arra, hogy legyen Kárpát-medencei Csillagpont. Ebben is egyetértettek a *Krisztus a jövő, együtt követjük őt?* című kerekasztal-beszélgetés résztvevői: **Huszár Pál** dunántúli főgondnok, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának világi elnöke, **Csúry István** királyhágómelléki püspök és **Fazakas László** felvidéki püspök. A hogyan és a mikor még nem tudják, de bíznak benne, hogy hamarosan létrejön a közös Kárpát-medencei református ifjúsági tábor. Csúry István rámutatott: nagyon sok emberben úgy csapódott le 2009 májusa, hogy eljött egy gyönyörű pillanat, holott lehet, éppen a sok konfliktus, feszültség, amit fel kellett oldani, vitte előbbre a közös ügyet. Az a csoda ebben az egységben, hogy a gyülekezetek, egyházmegyék, egyházkerületek döntötték el, hogy szükségünk van erre, hangsúlyozta a püspök.

tyén motorosok bizonyágtételét, a Keresztyén Ifjúsági Egyesület indián sátrában való alvást, a tavak körüli nagy sétákat, az éjszakai számháborút és még oly sok mindent nem fogjuk elfelejteni.

Lelkiekben meggazdagodva és magyar identitás tudatunkban megerősödve, Istennek adunk hálát az ottani érintéseierért.

MEGYASSZAI ATTILA lelkipásztor